

u oné zázračné lékařky, šli domů lesem, aby si zkrátili cestu. V lese Anna S. prý dvakrát upadla přes nějaký pařez a cítila okamžitě, že se jí něco stalo. A stalo se, neboť za čtyři dny došlo k potratu.

Porodní asistentka vypovídala zrovna tak. Doznala jenom tolik, že po oné nehodě v lese dívku prohlédla, očistila a seznala, že dojde k potratu. Za toto prohlédnutí obdržela 50 Kč. Umělé potraty prý vůbec neprovádí.

Rovněž třetí obžalovaný, dělník Jan C., vypovídal o příhodě v lese tak, jako někdejší jeho milá, neboť dnes je již ženat s jinou a šťastným otcem dvou dětí.

Rovněž Andulka S. na svého dřívějšího milence zapomněla, namluvila si jiného a má s ním děťátko, ačkoli ještě nejsou svoji.

Četnický strážmistr z Vendryně, volaný jako svědek, udává, že případ vyšetřoval. Obžalované, Anna S. a Anna M., mluvily tehdy (případ udal se před pěti roky) souhlasně s obžalobou. Od hodnověrného svědka, kterého nemůže prozradit, dověděl se všechny podrobnosti o nedovolené operaci, provedené porodní asistentkou na Anně S.

Změněnými výpověďmi obžalovaných nabylo vše jiné tvářnosti. Soud dostal se do nesnází, z nichž nepomohli mu ani úřední lékaři, narychlo k přelíčením zavolaní. Porada soudců skončila rozsudkem, jímž všichni tři obžalovaní byli osvobozeni. Z osvobozovacího rozsudku největší radost měla Anna S. Pří odchodu ze soudní síně šťastně se usmívala. Usmívali se vážní soudcové, usmíval se obhájce, usmívali se přítomní žurnalisté. Nikdo ničeho neřekl, ale všichni věděli, proč se usmívají.

Vyrušovali kouzelníka.

(Krajský soud v Moravské Ostravě.)

Byla to rozhodně veliká událost pro Morávku, když koncem listopadu minulého roku vtáhl do tiché dědiny komediant a ubytoval se v hostinci Františka Mareše. Mladí i staří tšili se na představení a jejich očekávání je nezklamalo. Spatřili „kousky“ přímo zázračné a těžko bylo uvěřit, že je provádí obyčejný smrtelník, zrovna takový člověk z masa a kostí, jako oni. Z prázdného klobouku vytahoval živé myši, opravdové myši, jichž dříve neviděli, prováděl smělé kousky s obrovskými hady, polykal oheň a tvářil se při tom, jako by to byla ta neobyčejnější věc na světě, meč vrážel si do břicha a kapka krve při tom nevytekla, před očima žasnoucích diváků roztloukl v hmoždíři kapesní hodinky a zase je spravil, na obrazech ukazoval mořské panny a jiné nestvůry — krátce bylo toho mnoho a všecko tak krásné a podivné.

Přišly však události ještě podivnější. Po desáté hodině objevil se v sále Viktor Babický, dělník, zaměstnaný v Moravské Ostravě. Vstupenky neměl, ale tato maličkost nepřekážela mu ani v nejmenším v sebevědomém vystupování a ostrém kritisování podivuhodných kumštů komediantských. Vzniklo z toho pohoršení skutečně veliké. Komediant, dopálený kritikou člověka bez vstupenky, přikročil k němu a žádal, aby buď zaplatil, anebo táhl po svých

Nyní bylo na Babickém, aby se rozčilil a dopálil. Počal nadávat, povykovati, a vyhrožovati a pak, když se zdálo, že ze sálu bude vyhozen, svalil se na podlahu a oběma rukama zachytil se záhy hostinského stolu. Obecnostva zmocnilo se značné rozrušení. Jedni přidávali se na jednu, jiní klonili se ke straně druhé. V nejkritičtější chvíli zasáhl do zápasu bratr Viktorův Alcís — a nyní počalo boží dopuštění. Stoly, židle a sklenice lítaly na všechny strany a na jednom místě kupila se pořádná hromada zle pošramocené hostinského zařízení. Ze sálu nastal všeobecný útěk. Ženy ječely, muži láterili a hromovali. Teprve o půlnoci nastalo uklidnění...

Před několika dny spatřili jsme hrdiny onoho večera před soudnou stolicí r. v. z. l. Hvozdoviče. Oba vymlouvali se na opilost, ale soud neuvěřil, že by byli opilí, jak zákon má na mysli, a oba odsoudil. Každý z nich obdržel tři týdny tuhého vězení, podmínečně na dva roky. Hostinskému musejí nahraditi škodu v celkové výši 517 Kč.

Prostitut Schreier.

(Zemský trestní soud v Praze.)

O Františku Schreierovi, jenž se pyšně nazývá holičským pomocníkem, ač od let žije jen z neřesti, píšeme v našem listě dnes už po třetí. Po prvé referovali jsme v čísle 2. minulého ročníku o jeho hnusném zločinu, za který uštedřil mu tenkrát senát vrch. rady dra Knoblocha trest žaláře na půl roku. Schreier vydíral tehdy z mladého úředníka, založeného homosexuelně, obnos 100 Kč za to, že pomohl mu ukojiti jeho zvrácené choutky, k nimž jej sám přiměl. Schreier je totiž řemeslným vyděračem osob homosexuelních. Má na to školu jako celá řada podobných individuí, kteří jsou řádně organizováni a dovedou za účely vyděračskými přepadávati klidné a bezbranné občany i v tlupách.

Sotva si Schreier, který jako policii známý vyděrač má od r. 1924 zakázanou Prahu na 10 roků, odpýkal výše uvedený trest, pokračoval dále ve své činnosti, ne však dlouho, neboť v září 1925 viděli jsme jej opět na lavici obžalovaných, tentokrát před samo soudcem vrch. radou Novotným. Referovali jsme pak o jeho případu v čísle 33. loňského ročníku. Případ byl trochu odlišným od prvního, ale dokázal, že elegant Schreier je dokonalým velkoměstským apačem. V noci zastavil v Bolzanově ulici neznámého mu chodce a požádal jej o cigaretu. Na neštěstí byl chodec nekuřákem, ale chtěl přece elegantně vypadajícímu mladíku, který tvrdil, že ocitnul se nezaviněně bez zaměstnání, že má velkou chuť si zakouřiti a nemá peněz na zakoupení cigaret, vypomoci a nabídl mu darem pětikorunu. Jakmile však vytáhl z kapsy náprsní tašku, aby Schreierovi z ní obnos dal, vytrhl mu Schreier pojednou celou tašku i s obnosem asi 500 Kč a utekl. Za tento kousek uštedřil mu tehdy vrch. rada Novotný nejvyšší trest, který mu jako samo soudce mohl dát, totiž těžký žalář v trvání šesti měsíců.